

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΤΟ ΖΟΦΕΡΟ ΜΕΛΛΟΝ (του Τάσου Σαραντή)

Τις προηγούμενες εβδομάδες υπήρξαν τρεις συνεχόμενες Διεθνείς ή Παγκόσμιες Ημέρες, όπως έχουν καθιερωθεί να αποκαλούνται οι ημέρες που έχει αφιερώσει κυρίως ο ΟΗΕ σε ζητήματα που ενδιαφέρουν ολόκληρη την ανθρωπότητα και χρήζουν ευαισθητοποίησης και δράσεων.

Ετσι, η Διεθνής Ημέρα Δασών, τη Δευτέρα 21 Μαρτίου, ήταν η αφορμή για να υπενθυμιστεί ότι τα δάση είναι ζωτικής σημασίας για τις μελλοντικές ανάγκες της ανθρωπότητας σε νερό.

Την Τρίτη 22 Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα για το Νερό, μάθαμε ότι περίπου 2 δισεκατομμύρια άνθρωποι, ιδίως γυναίκες και κορίτσια, δεν έχουν ακόμη πρόσβαση σε βελτιωμένες εγκαταστάσεις υγιεινής.

Κι ακόμη, ότι το ήμισυ των εργαζομένων στον κόσμο εμπλέκονται στον τομέα των υδάτων.

Τέλος, η Παγκόσμια Ημέρα Μετεωρολογίας, την Τετάρτη 23 Μαρτίου, ήταν η αφορμή για την προειδοποίηση του κινδύνου ενός θερμότερου, ξηρότερου και, σε κάποιες περιοχές του πλανήτη, πιο υγρού μέλλοντος.

Μια πραγματικότητα που είναι ήδη εμφανής και τρομακτική, καθώς η παραγωγική γη μετατρέπεται σε άμμο ή σκόνη.

Το γενικό μήνυμα που απορρέει και από τις τρεις αυτές Παγκόσμιες Ημέρες είναι ότι έχουμε αναπτύξει μια απερίσκεπτη όρεξη για κατανάλωση πόρων και ότι δεν κάνουμε αρκετά για να καλύψουμε τη μελλοντική τους ζήτηση.

Με δεδομένο ότι η φύση δεν συγχωρεί, όταν οι πόροι εξαντληθούν ή καταστραφούν οι άνθρωποι θα βγουν ολοκληρωτικά χαμένοι.

Λίγοι από εμάς μπορούν να φανταστούν ένα μέλλον χωρίς δέντρα, φρέσκο νερό ή παραγωγική γη, ενώ οι πόροι εξακολουθούν να ρέουν.

Η άρνηση και η αδράνεια έχουν επικρατήσει, με εξαίρεση κάποιες χώρες όπως η Αιθιοπία, όπου η υποβάθμιση του εδάφους έχει ήδη οδηγήσει σε οικονομική καταστροφή, φτώχεια και πολιτικές συγκρούσεις, αναφέρει η Μονίκ Μπαρμπούτ, βοηθός γενικός γραμματέας της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την Καταπολέμηση της Ερημοποίησης (UNCCD).

Εικόνα από το μέλλον

Η ιστορία της Αιθιοπίας μάς προσφέρει μια εικόνα από αυτό που μπορεί να μοιάζει με το δικό μας μέλλον, αν αποτύχουμε να δράσουμε σήμερα.

Η ιστορία ανάκαμψης της αφρικανικής χώρας θα πρέπει να μας εμπνεύσει ώστε να ενεργήσουμε όσο ακόμα μπορούμε, επισημαίνει η ίδια.

Σε μόλις έναν αιώνα, η Αιθιοπία μείωσε τη δασική της κάλυψη από 40% σε κάτω από 3%. Είναι εύκολο να καταλάβει κανείς το γιατί.

Σε μια χώρα όπου η γεωργία είναι η κύρια πηγή βιοπορισμού για το 85% των 90 εκατομμυρίων ανθρώπων που την κατοικούν, αλλά και που συνεισφέρει στο 90% των εξαγωγών της, φαινόταν σαν να μην υπήρχε άλλη επιλογή.

Υστερα από δεκαετίες αποψιλώσεων και τη μετατροπή των δασών της σε γεωργικές εκτάσεις, η ευπάθεια της γης σε επαναλαμβανόμενες και μακρύτερες ξηρασίες μεγάλωσε.

Από τη δεκαετία του 1980, η έλλειψη τροφίμων και νερού ήταν σοβαρή. Παράλληλα και σε συνάρτηση με αυτά τα γεγονότα, η πολιτική κατάσταση επιδεινώθηκε.

Αλλά η Αιθιοπία κατάφερε να αντιστρέψει τις συνθήκες και οι πολίτες της έκαναν το αδιανόητο.

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος το 2007, η Αιθιοπία υπέγραψε για μια εκστρατεία 60 εκατομμυρίων δενδροφυτεύσεων που ολοκληρώθηκε με επιτυχία και που οδήγησε σε έναν ακόμη πιο τολμηρό στόχο.

Στα τέλη του 2014, η Αιθιοπία ανακοίνωσε ότι θα ανακτήσει 22 εκατομμύρια εκτάρια των υποβαθμισμένων εδαφών και των δασών της.

Αυτή η έκταση αντιστοιχεί σε μια περιοχή μεγαλύτερη από το ένα έκτο του συνόλου της χώρας.

Πρόσφατα, η Αιθιοπία προχώρησε σε ένα ακόμη πιο τολμηρό βήμα αποφασίζοντας να λάβει μέτρα ώστε να καταστεί μηδενική η υποβάθμιση του εδάφους της μέχρι το 2036.

Στο πλαίσιο αυτό, σχεδιάζει να ανακτήσει και να αποκαταστήσει σε εθελοντική βάση έως και 33 εκατομμύρια εκτάρια υποβαθμισμένης γης για να εξασφαλιστεί ότι οι παραγωγικές περιοχές της χώρας θα παραμείνουν αμετάβλητες στη συνέχεια.

Η Αιθιοπία έχει επανακτήσει τη δύναμη να θρέφει τον εαυτό της και να αναπληρώνει τις πηγές των υπόγειων υδάτων της, αλλά, παράλληλα, έχει κερδίσει πολύ περισσότερα από ό,τι αναμενόταν.

Αυτό δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας κάθε μέρα, με την καταβολή μισθών στον πληθυσμό της για την αποκατάσταση των υποβαθμισμένων εδαφών.

Και από αυτές τις ενέργειες έχει προκύψει και ένα παγκόσμιο μπόνους, καθώς τα υψίπεδα της Αιθιοπίας τροφοδοτούν τον ποταμό Νείλο, που αποτελεί μια σανίδα σωτηρίας για τις πιο ξηρές χώρες που βρίσκονται στα κατάντη του.

Ετσι, η εμπειρία της Αιθιοπίας καθίσταται πλούσια, με μαθήματα για όλους.

Η αποκατάσταση των υποβαθμισμένων εκτάσεων είναι ένας επαναστατικός τρόπος, για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας, για να εξαλειφθεί η φτώχεια, για να ανασυγκροτηθούν οι πηγές των υπόγειων υδάτων, για να επανέλθουν στη ζωή τα νεκρά εδάφη, για τη διαχείριση των κινδύνων καταστροφών και της κλιματικής αλλαγής και για τη διοχέτευση των πόρων προς τους φτωχότερους, λέει η Μονίκ Μπαρμπούτ.

Η Αιθιοπία έχει επανακτήσει τη δύναμη να θρέφει τον εαυτό της.

Αποκατάστασης γης

Η «Πρόκληση της Βόνης», μια διεθνής πρωτοβουλία του 2011 η οποία αποσκοπεί στην αποκατάσταση 350 εκατομμυρίων εκταρίων υποβαθμισμένων δασών, οικοδομήθηκε πάνω στις ενθαρρυντικές ιστορίες της αποκατάστασης της γης.

Η Κόστα Ρίκα διπλασίασε τις δασικές της εκτάσεις σε 25 χρόνια και ενίσχυσε την τουριστική βιομηχανία της.

Σε μόλις 15 χρόνια, οι χρήστες γης στην περιοχή Σινιάνγκα της βόρειας Τανζανίας αποκατέστησαν 2 εκατομμύρια εκτάρια γης και τα εισοδήματα των νοικοκυριών διπλασιάστηκαν.

Η Δημοκρατία της Κορέας αποκατέστησε περισσότερο από το ήμισυ

της δασοκάλυψής της και σήμερα κερδίζει ετησίως μέχρι και 50 δισεκατομμύρια δολάρια από τις υπηρεσίες του οικοσυστήματος κάθε χρόνο.

Αν και πορευόμαστε σε ένα επικίνδυνο μονοπάτι με ένα ζοφερό μέλλον, η διαδρομή δεν είναι απαραίτητα μοιραία.

Μπορούμε να αλλάξουμε την πορεία της ιστορίας μας από τις επιλογές μας ως άτομα, ως οργανώσεις και ως χώρες, επισημαίνει η μαροκινή καταγωγής Μονίκ Μπαρμπούτ.

Πηγή/φωτογραφία: Η Εφημερίδα των Συντακτών, efsyn.gr